

І нудно, і сумно...

Михайло Лермонтов

І нудно, і сумно, і нікому руку подать
В годину нестерпної скрути...
Бажання! Навіщо даремно і вічно бажать?..
А роки минають, і їх не вернути!

Любить... Та кого ж бо? На час лиш — кохати
дарма,
Кохання ж навек — неможливе.
У себе заглянеш — минулого й сліду нема;
Усе там — і радість, і мука — зрадливе...

Що пристрасть? Солодку недугу розвієш умом,
Як примху, нічого не варту...
Життя ж, як подивишся оком холодним кругом, —
Це витвір пустого, безглузлого жарту...

Переклад Миколи Терещенко

Оригінал (російською)

И скучно и грустно, и некому руку подать
В минуту душевной невзгоды...

Желанья!.. что пользы напрасно и вечно желать?..
А годы проходят — все лучшие годы!

Любить... но кого же?.. на время — не стоит труда,
А вечно любить невозможно.
В себя ли заглянешь? — там прошлого нет и следа:
И радость, и муки, и всё там ничтожно...

Что страсти? — ведь рано иль поздно их сладкий
недуг

Исчезнет при слове рассудка;
И жизнь, как помотришь с холодным вниманьем
вокруг —
Такая пустая и глупая шутка...